

เทศน์อบรมพรवास ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

สะเดาะเคราะห์ให้ชาติ

วัดป่ากุสุมโฆถายทองคำ ๒ กิโล ๓๐ บาท ๕๒ สตางค์ เงินดอลลาร์ ๓๐๐ ดอลลาร์ เงินไทย ๒๐,๐๐๐ บาท อนุโมทนาสาธุการด้วยกันนะ (สาธุ) เรายกให้ว่าเก่ง เก่งอย่างนี้เราอยากให้เก่งมาก ๆ เก่งอย่างอื่นไม่อยากให้เก่ง เก่งหาทองมานี้เอามาเถอะว่าจั้นเลย ทางแถวนี้ก็มีกุสุมโฆ ผาแดง มาเรื่อย ๆ จากนั้นก็มาจากที่ต่าง ๆ ในวงกรรมฐาน สายหลวงปู่มั่นมหาหมตແທລະ มีมากมีน้อยสุดสำหรับชวนชววยมาด้วยกัน เราเห็นใจนะ เห็นใจพระสงฆ์องค์เจ้า บวชมามุ่งหน้าต่ออรรถต่อธรรม แต่ที่นี้เมื่อโลกมีความยุ่งเหยิงวุ่นวายก็ต้องได้หันมาช่วยโลก องค์ไหนอยู่ที่ไหน ๆ กวาดเข้ามา ๆ ช่วยกัน ๆ

อย่างหลวงตาพาพี่น้องทั้งหลายช่วยอยู่เวลานี้ หลวงตาเคยสนใจกับสิ่งเหล่านี้เมื่อไร ไม่สนใจนะ พอกระเทือนปิ้งร้องโก๊กเท่านั้น ที่นี้ติดเลยนะ นั้นเห็นไหมละ พอจักรตัวใหญ่ติด ตัวเล็กตัวน้อยอยู่ที่ไหนก็ติดละซี เลยติดไปตาม ๆ กันนะ รู้สึกว่าอนุโมทนามากที่เดียวบรรดาพระสงฆ์ท่านอุตสาห์พยายามช่วยบ้านช่วยเมือง พระสงฆ์เหล่านี้เป็นลูกของบ้านเมืองทั้งนั้น ใครอยู่ที่ไหนก็ดูซิ วัดป่าบ้านตาด ทุกภาคเต็มอยู่ที่นี่หมดเลยไม่มีเว้น เป็นประจำมาตลอดตั้งแต่เริ่มสร้างวัด พระที่มาอยู่ที่นี้ทุกภาคเลยไม่เคยขาด ท่านมีพ่อแม่ด้วยกัน นั้นฟังซิ ใครอยู่ที่ไหนมีพ่อแม่ ความทุกข์ความจนก็ต้องทุกข์จนไปทุกหย่อมหญ้า พระสงฆ์ท่านก็ลูกมีพ่อแม่ ก็ต้องสงสารบ้านเมือง สงสารพ่อแม่ แผ่นดินไทย ก็ต้องอุตสาห์พยายามติดดิน อย่างนี้ละได้มา

สรูปทองคำ ดอลลาร์และกฐิน วันที่ ๑๐ กันยายน ทองคำได้ ๑ บาท ดอลลาร์ได้ ๒๐ ดอลลาร์ กฐินทองคำได้ ๔ กอง เงินสดได้ ๖ กอง รวมเป็น ๑๐ กอง ทองคำที่ได้หลังจากมอบคลังหลวงเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๔๕ ได้ ๒๐๔ กิโล ๑๗ บาท ๘๔ สตางค์ รวมทองคำทั้งหมดได้ ๕,๒๖๓ กิโลครึ่ง กฐินทองคำ ๘๔,๐๐๐ กองนั้น ทองคำได้ ๖๑๕ กอง เท่ากับน้ำหนัก ๒ กิโล ๒๒ บาท ๓ สลึง เงินสดได้ ๒,๕๓๙ กอง เท่ากับเงินสด ๔,๐๖๒,๔๐๐ บาท รวมกฐินทองคำและเงินสดได้ ๓,๑๕๔ กอง ยังขาดอยู่อีก ๘๐,๘๔๖ กอง ในจำนวน ๘๔,๐๐๐ กองของกฐิน กรุณาทราบตามนี้

นี่เรายังมั่นใจอยู่ คือเวลาไปกรุงเทพในงานช่วยชาติคราวนี้ ช่วยชาติก็คือว่าธนาคารชาติครบรอบ ๖๐ ปี แล้วนิมนต์พระมา เราเป็นผู้นิมนต์เองพระ ตามความต้องการของทางธนาคารนั้น อย่างน้อยไม่ต่ำกว่า ๖๑ องค์ วันที่ ๑๐ ธันวาคม นั้นเราค่อนข้าง

ข้างมันใจแล้วว่า เราจะมอบทองในวันนั้นด้วย ๕๐๐ กิโลนะ เวลาที่ทองคำเราได้ไว้แล้ว ๒๖๓ กิโลครึ่ง ที่นี้เวลาบวกกันเข้าจากการรวบรวมทองคำจีนนี้เรียบร้อยแล้วนั้น ถ้าได้ตามนั้นแล้วก็เรียกว่า ๓๒๐ กิโล กับทองคำที่ได้ไว้แล้ว ๒๖๓ กิโล นี่มันก็เลย ๕๐๐ ไปแล้วใช่ไหม นี่ละเราจะไปหลอมแล้วเอาเข้าคลังหลวงพร้อมกันนี้ จะเป็นเครื่องประดับชาติของเราไปอีกแห่งหนึ่งนะ

งานนี้เป็นงานธนาคารชาติของเรา เรียกว่างานคลังหลวงของเราว่าจ้างนั้นเถอะ ที่รักษามาตั้งแต่ตั้งกติกาดำบรรพ์ปุ๋ยตายายมา เป็นคลังหลวง ๆ มาอย่างนี้ รวมแล้วคลังหลวงก็อยู่ในธนาคารชาตินั้น จึงเรียกว่าเป็นงานของชาติ ทองคำเราก็บวกเข้าไปในนี้อีก อนุโมทนาสาธุการเสริมสร้างความดีงาม หรือกิตติศัพท์กิตติคุณของชาติไทยเราให้เพิ่มขึ้นอีกด้วยทอง ๕๐๐ กิโลนี้ เราจึงกะว่าจะมอบในคราวนี้อีกให้ได้ ๕๐๐ กิโล แล้วเราก็ได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ทองคำเรามอบแต่ละครั้ง ๆ นั้นต่อไปนี้เราจะไม่ให้ต่ำกว่า ๕๐๐ กิโล คือแต่ก่อน ๔๐๐ ก็ได้ เท่าไรก็ได้เราไม่กำหนด คราวนี้กำหนดเพื่อจำได้ง่าย เข้าใจได้ง่าย คือมอบแต่ละครั้ง ๆ ครั้งละ ๕๐๐ พอสองครั้งก็ ๑ ตัน กะว่าคราวนี้จะได้มอบทองคำอีก ๕๐๐ กิโล ในเดือนเมษาพอได้อีกเอาอีก เราจะเร่งมอบให้ได้ ๑๐ ตันนะ

พี่น้องทั้งหลายฟังให้ถึงใจนะ ทองคำเราคราวนี้เพื่อแก้เคราะห์ร้ายของชาติไทยเราซึ่งผ่านมาเมื่อสามสี่ปีนี้จะจมน จะไม่เป็นอย่างอื่นเลย พี่น้องทั้งหลายพอรู้ตัวก็ต่างคนต่างติดดินขึ้นมา จึงได้ฟื้นตัวขึ้นมา เวลาที่ฟื้นตัวขึ้นมาแล้วจนเป็นที่พอใจโดยลำดับ ที่นี้ทองคำ ๑๐ ตันนี้จึงเป็นเครื่องประดับ แก่หรือว่าสะเดาะเคราะห์ที่มันจะจมอยู่เมื่อเร็ว ๆ นี้ เอาทอง ๑๐ ตันเราสะเดาะเคราะห์ เป็นเครื่องประดับชาติไทยของเรา อันนี้เหมาะสมมาก หลวงตาถึงได้ออกประกาศพี่น้องทั้งหลาย การช่วยชาติในคราวนี้ ชาติไทยจะล่มจมใครเขาทราบกันทั่วโลก จนจะหมดหวัง ต่างคนต่างหายใจแหม่ว ๆ แล้วก็ฟื้นตัวขึ้นมาได้

แล้วเราจะเอาอะไรสะเดาะเคราะห์ ก็ต้องเอาทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน นี่ละเราถึงได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบด้วยการพิจารณาเรียบร้อยแล้ว ส่วนดอลลาร์นั้นจะได้เท่าไรก็ไม่ว่า แต่ก่อนข้างแนใจจะไม่ต่ำกว่า ๑๐ ล้าน เวลานี้ได้ ๗ ล้านแล้ว กว่าทองคำจะไปถึง ๑๐ ตัน เงินดอลลาร์ยังเหลืออยู่ ๓ ล้านนี้แนใจ เราไม่ว่าก่อนข้างละ เรียกว่าแนใจไปเลยว่าจะได้ครบเป็น ๑๐ ล้าน ส่วนเงินสดเราไม่พูด ดังที่เคยเรียนให้ทราบแล้ว สองอย่างนี้ ทองคำ ดอลลาร์ ส่วนดอลลาร์ที่กะว่าจะได้มอบในวันที่ ๑๐ ธันวาคม นี้ เราไม่ได้กำหนดนะ ถ้ามันได้ถึงสองแสนก็อาจมอบด้วยกัน เพราะดอลลาร์กับทองคำทั้งสองนี้ไปด้วยกัน ไม่ควรจะไปแยกเขาออก คราวที่แล้วดอลลาร์เราตั้งสามแสน แล้วทอง

คำสี่ร้อยกว่าแห่งไปด้วยกัน คราวนี้เราควรจะไปด้วยกันได้ก็ให้ไป ตั้งแต่สองแสนขึ้นไป อาจจะเข้านะ เวลานี้ถ้ารวมนี้แล้วก็ เป็น ๗ ล้านแล้ว รวมที่ยังไม่เข้าบัญชีก็ ๗ ล้านแล้ว นี่ละก็ค่อยเป็นมาอย่างนี้แหละ

เราเห็นน้ำใจพระสงฆ์ท่านมากคราวนี้ สายกรรมฐานแสดงน้ำใจออกมา อยู่ลึกขนาดไหน ๆ ทุกข์จนขนาดไหน น้ำใจท่านไม่ได้ทุกข์จน ท่านพยายามชวนขยายประกาศ เชื้อเชิญญาติโยมที่อยู่ใกล้ชิดในบริเวณท่านพักอยู่นั้น คนละเล็กละน้อย ๆ รวมกันมันก็มากขึ้น ๆ อย่างที่ว่านี่ เวลานี้ก็ได้ทองคำตั้ง ๕ ตัน กับ ๒๖๓ กิโลกรัมแล้ว มีประชาชน นำหน้าการนำทองคำเหล่านี้ ออกเพื่อชาติของเรา พระสงฆ์ท่านหนุนหลังอยู่ตามที่ต่าง ๆ ไม่ว่านิกายใดนะ นิกายของชาติไทยเรา ท่านช่วยทั้งนั้น

อย่างที่ทางสายอาจารย์ชา นั่นก็เป็นลูกศิษย์หลวงปู่มั่น ให้ชื่อให้นามไปอย่างนั้นแหละ ธรรมยุต มหานิกาย ตั้งแต่ไถ่กันก็มี เราก็เรียกไปตามชื่อเฉย ๆ เราไม่ได้ติดใจนะ ติดใจอยู่กับการปฏิบัติของพระเรา จะเป็นนิกายใดก็ตาม สังคมทั่วประเทศเขตแดน ยอมรับกันแล้วไม่มีปัญหา เสมอกันไปเรียบร้อยแล้ว ขึ้นอยู่กับการปฏิบัติ จะเป็นนิกายใดก็ตามถ้าปฏิบัติดีแล้วดีด้วยกัน พระพุทธเจ้าไม่ได้ทรงผูกขาดเรื่องมรรคผลนิพพาน ไม่มีคำว่าสักการณ์ มัคการณ์ ห้ามมักผลนิพพานไม่มี เป็นสิทธิของผู้ปฏิบัติ จะเป็นนิกายใดก็ตาม แม้กระทั่งประชาชนญาติโยมก็มีสิทธิ์เต็มตัวด้วยกัน เป็นพัก ๆ

เกี่ยวกับพระในวัดประเทศไทยเราก็มี ๒ นิกาย มีสิทธิในการประพฤติปฏิบัติเพื่อความดีตามหลักธรรมวินัยของพระพุทธเจ้า แล้วมีสิทธิที่จะตัดดวงเอามรรคผลนิพพานได้เช่นเดียวกันหมดทั้งสองนิกาย ไม่มีนิกายใดยิ่งหย่อนกว่ากัน การที่จะไปยกธรรมยุต มหานิกาย ด้อย่างนั้นด้อย่างนี้ ยกไปอย่างนั้นแหละ มันขึ้นอยู่กับการปฏิบัติ จะยกให้ปากสวรรค์ชั้นพรหมก็ไม่เป็นท่าถ้าปฏิบัติไม่ดี ถ้าปฏิบัติดีอยู่ไหนดีหมด

นี่ละหลักธรรมของพระพุทธเจ้า แล้วก็ประกาศให้ท่านทั้งหลายได้ทราบ นี่หลวงปู่มั่นเป็นผู้พูดเอง สายหลวงปู่ชานี้เป็นสายมหานิกาย เข้าไปอบรมอยู่กับหลวงปู่มั่นเรามีหลายองค์ครูบาอาจารย์สายนี้นะ ไปอบรมแล้วลงใจในการประพฤติปฏิบัติกับท่านแล้วขอญาติ ฟังซินะ ท่านไม่ยอมให้ญาติ ฟังซิเรื่องของท่านอาจารย์มั่น ท่านไม่ยอมให้ญาติ ไม่จำเป็นต้องญาติ ท่านว่าอย่างนั้น ทั้งธรรมยุต มหานิกาย เป็นพระที่สมบูรณ์แบบ สมควรแก่มรรคแก่ผล สังคมก็ยอมรับเรียบร้อยด้วยกัน เสมอหน้าแล้ว ไม่จำเป็นต้องญาติ ถ้าญาติแล้วโลกมันถือกันอีกแง่หนึ่ง ท่านทั้งหลายมีคณะ คณะของท่านทั้งหลายใหญ่มาทีเดียว ถ้าท่านทั้งหลายมาญาติ เขาก็จะแยกว่าเป็นธรรมยุตเป็น

มหานิกายเสีย แล้วผู้ที่ควรจะได้รับประโยชน์จากคณะของท่านจำนวนมากก็จะขาดไป เพราะฉะนั้นเพื่อความชอบธรรมแล้ว จึงไม่ต้องยุติ นี่ท่านบอกเองนะ

เอา เข้ามาอบรม ความดีหาเอาทุกคน ให้มาอบรมด้วยกัน แล้วก็ได้มรรคผล นิพพานไปด้วยกัน นี่เป็นจุดมุ่งหมายของธรรมแห่งศาสนาของเรา ท่านว่าฉัน ไม่ให้ยุติ ท่านเหล่านั้นท่านจึงไม่ยุติ จึงมีแยกกันมาทุกวัน ๆ นี้ อย่างสายอาจารย์ชาี้ก็ ลูกศิษย์หลวงปู่มั่น เป็นผู้สั่งเองว่าไม่ให้ยุติ นั่นฟังซินะ ใครเป็นคนสั่ง หลวงปู่มั่นเอง สั่ง ท่านเหล่านี้ก็มีความเคารพรักในครูบาอาจารย์ท่านก็ไม่ยุติ ท่านก็เป็นพระสมบุรณ์ แบบเสมอหน้ากันหมดไม่ว่าธรรมยุต มหานิกาย ในชื่อนั้นเสมอหน้ากันแล้ว การปฏิบัติ ขึ้นอยู่กับบุคคล ใครปฏิบัติดี พระองค์ใดปฏิบัติดี ดืออยู่ในวงนั้น ๆ แทรกกันเข้าอย่าง นั้น เหล่านี้ท่านก็มาช่วย ทางฝ่ายท่านอาจารย์ชาท่านก็มาช่วย ทองคำ ดอลลาร์ ตามแต่ เกิดแต่มีท่านมาช่วยตลอด ก็อย่างนี้แหละ ท่านแสดงน้ำใจ

สำหรับเราเองถึงตัวเท่าหนักเหมือนกันไม่ได้วัตรรอยครูบาอาจารย์นะ เราก็ก็นั้น อย่างนั้นเหมือนกัน ไม่มีอะไรที่จะแยกจากท่านแม้แต่ชนิดหนึ่ง ธรรมเป็นศูนย์กลางอัน ใหญ่หลวง เป็นสิทธิของทุกคนที่จะก้าวเข้าสู่ธรรมได้ นี่มรรคผลนิพพานเป็นสมบัติอัน ใหญ่หลวงมากที่สุดแล้ว แล้วก็สิทธิของผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ เพื่อจะก้าวเข้าสู่มรรค ผลนิพพานได้เช่นเดียวกัน ไม่ว่าธรรมยุต มหานิกาย ประชาชนผู้หญิงผู้ชายได้ทั้งนั้น ตามชั้นภูมิของตนในเพศต่าง ๆ แต่นิสัยนั้นอยู่ภายในจิต ใครมีนิสัยมากน้อยเพียงไร เป็นอยู่ภายในจิตทั้งหญิงและชาย มีได้ด้วยกันทั้งพระทั้งเณร การปฏิบัติก็ปฏิบัติตาม กำลังความสามารถของตน มรรคผลนิพพานมีได้ด้วยกัน ไม่มีใครยิ่งหย่อนกว่ากัน เป็น แต่เพียงว่าเพศวางไว้เป็นขั้นเป็นตอนไปอย่างนั้น

เวลานี้เรากำลังพยายามเต็มความสามารถ เพื่อพี่น้องชาวไทยทั้งชาติของเรา เมื่อทองคำได้ ๑๐ ตันแล้วหงายเลยนะ เวลานี้เราพยายามตะเกียกตะกายเพื่อทองคำ ๑๐ ตัน แล้วในขณะที่เดียวกันเพื่อประดับชาติไทยของเราก่อนที่จะเราตายไปขอให้สมหวังในนี้ เพราะเราตั้งหน้าตั้งตาเอาอย่างสุดขีดสุดแดน ในชีวิตของเรามี ๒ ครั้งเราเคย พุดแล้ว ครั้งแรกก็สละเพื่อตัวเอง เอา เป็นก็เป็น ตายก็ตาย เพื่ออรรถเพื่อธรรม จากนั้นมาก็สละเพื่อพี่น้องชาวไทยเรา ในชีวิตของเรามี ๒ ครั้ง ครั้งนี้เราก็จะเอาให้เต็ม เหนียว

จุดมุ่งหมายแห่งความตั้งใจของเรานั้นก็คือว่า ทองคำขอให้ได้ ๑๐ ตัน จาก บรรดาพี่น้องทั้งหลายที่เป็นลูกชาวพุทธเหมือนกันหมด ขอให้หลุดส่าห์ตะเกียกตะกาย ด้วยกัน มีมากมีน้อยอย่างนี้แหละ ได้มาเห็นไหม แต่ละชั้น ๆ รวมกันแล้วเป็นยังไง แล้วรวมกันอีก ๆ เป็นยังไง ก็เต็มคลังหลวงได้ ถ้าถึงนี้แล้วเราไม่ต้องบอก อย่างการ

เทศนาว่าการทุกวันนี้ เราทำเพื่อเป็นสายเกี่ยวข้องกับทองคำ ๑๐ ตัน ซึ่งเราประกาศไว้แล้วว่าเราเป็นผู้นำอยู่ ที่นี้การเทศนาว่าการเพื่อเป็นสายเกี่ยวข้องกันนี้จึงต้องมี ถ้าไม่มีอย่างนี้ไม่เหมาะ เราจึงต้องอุทิศสำหรับพยายามเทศน์ ในเวลาจำเป็นก็เทศน์ให้บ้าง ไม่เหมือนแต่ก่อน คือเทศน์ให้เฉพาะที่จำเป็น ๆ เพื่อเป็นสายเกี่ยวข้องกับทองคำของเราเมื่อทองคำได้ถึง ๑๐ แล้วไม่ต้องบอก การเทศนาว่าการมันคอยแต่จะล้นอยู่แล้ว ล้นทันทีเลย ทุกอย่างก็เลยล้นไปตามกัน

จากนั้นก็ปล่อยละที่นี้ ให้พากันดำเนินหน้าที่การงานตามหลักศาสนธรรม ชาติบ้านเมืองของเราจะมีความสงบร่มเย็น ไม่ชิงดีชิงเด่น อย่าไปชิงความชั่วช้าลามก อย่าไปชิงเรื่องสัวมเรื่องถาน แก้อั้แต่ละตัว ๆ โตะแต่ละตัว ๆ นั่นคือสัวมคือถานนะ ถ้าผู้มีเจตนาจิตใจที่ลามกจกเปรตแล้วเข้าไปนั่นเข้าไปหาสัวม เข้าไปแย่งแก้อั้กัน เข้าไปหาสัวมหาถานนะ แล้วก็เอามาโปะคนไทยทั้งชาติ มีตั้งแต่สัวมแต่ถานเต็มหัวเมืองไทยพวกนี้ก็นั่งกินโตะกันอยู่บนสัวมบนถาน บนหัวมันก็มีแต่สัวมแต่ถานคือความสกปรกของเขาเอง เลยมีแต่สัวมแต่ถานเต็มบ้านเต็มเมือง ดูได้ไหมละ นี่ละความที่จิตใจต่ำทรามเป็นอย่างนี้ อย่าให้เป็นอย่างนั้นพี่น้องทั้งหลาย

ชาติบ้านเมืองก็คนทั้งชาติเป็นผู้ตั้งขึ้นตั้งแต่วังรัฐบาลลงมา จากนั้นวังรัฐบาลก็ตั้ง ขยับขยายออกไป กระทรวงนั้นกระทรวงนี้ หน่วยงานต่าง ๆ ตั้งไปเพราะประชาชนมอบความไว้วางใจให้แล้วตั้งแต่คัดเลือกผู้แทนเสร็จลงไป ใครเป็นผู้นำมอบให้คนนั้นเป็นผู้นำ ประชาชนก็เป็นแต่เพียงว่าคอยดูแลสังเกตอย่างเงียบ ๆ ปากมีเหมือนไม่มี หูมีเหมือนไม่มี ใจมีเหมือนไม่มี ทั้ง ๆ ที่พิจารณาสังเกตอยู่นั้นแหละ เพราะฉะนั้นวงการวางไหน ๆ หรือใครจิตใจต่ำทราม ประชาชนพ้นไปไม่ได้ที่จะไม่ให้ทราบ ต้องทราบด้วยกัน ประชาชนก็คือคนด้วยกัน ต้องทราบด้วยกัน

เพราะฉะนั้นวงการเราที่ทำหน้าที่แทนชาติบ้านเมือง ควรจะเห็นอกเห็นใจพี่น้องชาวไทยเราทั้งชาติ การสละตัวไปเป็นคนรับใช้ของประชาชนทั้งหลาย ไม่ใช่ไปเป็นนายเหยียบหัวเขานะ เขาให้ไปเป็นคนรับใช้แทนเขา ให้เป็นคนใช้แทนเขา แล้วให้ทำหน้าที่ด้วยความสุจริตยุติธรรม แก้อั้ตัวไหนโตะตัวไหนก็ตามให้เข้าด้วยความบริสุทธิ์ใจ เข้าด้วยความเป็นธรรม ผู้ตกแต่งจัดให้แยกย้ายไปสถานที่ใดตำแหน่งใด ยศถาบรรดาศักดิ์ชั้นใดภูมิใดก็ให้เป็นธรรม อย่าเห็นแก่พรรคแก่พวก สุดท้ายมันจะเห็นแก่ภาค ถ้างเห็นแก่ภาคแล้วทำลายชาติไทยทั้งหมด คำว่าเห็นแก่ภาคนี้ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยนะ ทำลายชาติไทย เพียงเห็นแก่ตัวก็เริ่มแล้ว ยังเห็นแก่พวกของตัวขยายเข้าไปแล้ว พวกของตัวแล้ว ภาคของตัวนี้หมดนะเมืองไทย อย่างนำมาใช้นะ อย่างนี้เสียหายมากที่สุด

คำว่าชาติไทยคือความสามัคคีรวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน อย่างอวัยวะของเรา คนหนึ่ง ๆ มีอวัยวะครบสมบูรณ์จึงจะเรียกว่าคนเต็มแบบเต็มฉบับ ๆ ถ้าขาดอะไร ๆ ไปแล้วเรียกว่าคนขาดบาทขาดตาเต็ง อันนี้เห็นแก่พรรคเห็นแก่พวก แล้วไปเห็นแก่ภาค ทำลายไปเรื่อย ๆ หมดเลยนะ อย่างนำมาใช้ในเมืองไทยเป็นอันขาด เราเป็นลูกชาวพุทธ เกิดมาด้วยการเชื่อบุญเชื่อกรรม อยู่ใต้อำนาจของกรรมด้วยกัน ให้ทำหน้าที่ของตนด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม เอ้า จนก็จนไปเถอะกับคนไทยทั้งชาติ ว่าข้าราชการคนนี้ทำการรับใช้พี่น้องชาวไทยจนไม่มีอะไรเหลือ ข้าจะกรอกหม้อก็ไม่มี ให้เห็นสักทีหนึ่ง ข้าราชการคนไหน ว่างั้นเลย หลวงตาบ๊วจะตีเพราะประชุมทันทีเลย ตีเพราะประชุมแล้ว ถ้าการประชุมนี้ยังน้อยไป เราจะเอาหมามาตีเพราะประชุมอีก ไข่ปุกก็ ไข่หยอง ไข่หมี ไข่จ้ำหลอด ดาวเทียมจะเอามาหมด มาตีเพราะประชุม

สุรุโหม นั่น เวลาตีเพราะประชุมแล้ว ผู้คนมากมาย ๆ แล้วหมาก็มาแล้ว สุรุโหม เวลานี้ข้าราชการผู้นี้ ท่านเป็นผู้ทำดีบ่ทำดีสละตัวต่อชาติบ้านเมือง เวลานี้จนตรอกจนมุมเพราะการสร้างความคิดต่อชาติ แล้วไม่มีข้าจะกรอกปากกรอกอะไร สุ่มข้าบบ้างใหม่ กูให้เมื่อเช้านี้สุเอาไปไหนหมด จะไปเรียกจากท้องหมาออกมาช่วย เมื่อมันหมดจริง ๆ แล้วจะไม่ยอมตายเฉย ๆ นะ จะไปกว้านเอาในท้องหมามา ท้องเราก็จะกว้านออกมาช่วยข้าราชการผู้นี้ ด้วยความเสียสละ ไม่เสียตาย แม้อยู่ในท้องลากออกมาได้เลย เข้าใจหรือ ขอให้ทำตัวเป็นคนดีอย่างนี้ก็แล้วกัน ถ้าไม่ดีแล้วมันดูไม่ได้นะ

เมืองไทยเรามันจะจมเพราะคนชั่วคนเห็นแก่ตัว นอกจากเห็นแก่ตัวแล้วก็พวกของตัว เดียวมันจะกลายเป็นภาคของตัวไปอีก อันนี้กลืนหมดทั้งชาตินะ อย่างนำมาใช้เป็นอันขาด สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งทำลายชาติบ้านเมืองให้ล่มจมได้ทั้งนั้น จึงขอให้สมานสามัคคีกันเข้า อวัยวะส่วนไหนที่บกพร่องให้รีบแก้ไขตัดแปลง หาหยูกหายามาใส่เพื่อเป็นความสมบูรณ์พูนผลในคนคนหนึ่ง ๆ ชาติไทยของเรา พวกไหนไม่ดีตัดออก อย่างนำมาใช้ แยกพวกแยกเหล่าใช้ไม่ได้นะ แล้วจะทำลายชาติบ้านเมือง ให้ต่างคนต่างสมัครสมาน ใครไม่ดีให้รีบแก้ไขตนเองเรียกว่าเราเป็นลูกศิษย์มีครู ศาสตราจารย์เอก ครอบอยู่ทั่วประเทศไทย ทำไมเวลาทำหน้าที่การงาน เอาแต่สัวมแต่ถานไปปะหัวพระพุทธรูปเจ้ามืออย่างหรือ มันไม่สมควรอย่างยิ่งเราเป็นลูกชาวพุทธ ขอให้ต่างคนต่างตั้งอกตั้งใจ

ตั้งแต่วางราชการงานเมืองเข้ามาหาประชาชน ให้หันหน้าหัวใจเข้าสู่กันด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีดูแลความสุขทุกข์ซึ่งกันและกันเป็นลำดับลำดับไป ชาติไทยของเราก็เจริญรุ่งเรือง ตั้งเวลานี้ทองคำของเราก็ได้ถึง ๕ ตันกว่าแล้ว นี่เพราะความรักชาติ

ความพร้อมเพรียงสามัคคี ความเสียสละของพี่น้องชาวไทยเราทั้งชาตินั้นแหละ แล้วขอ
ให้หนูขึ้นเป็นลำดับลำดับ แล้วจะเจริญรุ่งเรือง

วันนี้พูดเป็นคติเครื่องเตือนใจให้พี่น้องทั้งหลายทราบทั่วหน้ากัน ตั้งแต่รัฐ
บาลลงมาจนถึงประชาชนทั่ว ๆ ไป ให้ได้ฟังแล้วไปพิจารณาพิจารณาตามหลักธรรม
ที่สอน นี่คือธรรมนะที่เอามาสอนนี้ หลวงตาบัวจะมีอำนาจมาจากไหน ก็เอา
ธรรมพระพุทธเจ้ามาสอนพี่น้องทั้งหลาย เพราะฉะนั้นภาษาทุกอย่างที่เราแสดงไปนี้ ไม่
ว่าดู ว่าคำ ว่าเด็ดว่าอะไรก็ตาม เป็นภาษาธรรมเท่านั้นที่ทำคนให้ดี เหมือนเขาถากไม้
ไม้ที่มันตรงแล้วเขาก็ถากเรียบ ๆ ที่ไหนมันคดงอมากเขาก็ถากหนักมือ ๆ อันนี้เขาถาก
เพื่อจะเอาไม้ต้นนั้นเป็นต้นเสา อย่างนี้เป็นต้นนะ เพื่อถากให้เป็นต้นเสา ถากหนักถาก
เบาถากเพื่อเอาต้นเสามาเป็นประโยชน์ อันนี้ธรรมพระพุทธเจ้าสอนหนักสอนเบาสอน
มากสอนน้อย ที่กิเลสมันว่าสกปรกโสภณ มันล้นแล้วตั้งแต่ธรรมเป็นธรรมที่สะอาดชะ
ล้างมา หนักบ้างเบาบ้างตามเรื่องของกิเลสมันมีคลื่นต่าง ๆ กัน เหมือนต้นเสาที่มันคด
มันงอก็มีตรงก็มีอย่างนั้นแหละ ภาษาของธรรม

หลวงตาจึงเทศน์อย่างนี้ตลอดไป เทศน์อย่างอื่นไม่ได้ไม่ใช่ภาษาของธรรม
ภาษาของกิเลสปลิ้นปล้อนหลอกลวงหาความจริงไม่ได้ เชื้อถือกันไม่ได้ แต่ภาษาของ
ธรรมว่ายังไงเป็นอย่างนั้นเลย ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก จึงเรียกภาษาของธรรม
กรุณาทราบตามนี้ ใครอยากฟังธรรมอยากปฏิบัติตามธรรมให้ยอมรับความจริงของตน
ผิดให้ยอมรับว่าเจ้าของผิดให้รับแก้ไขตัวเอง ใครเป็นคนผิดให้แก้ไขความผิดของตัว
เอง นี่เรียกภาษาธรรมสอนให้แก้ความผิด เข้าใจหรือ เอาละพอเท่านี้

โยม ดิฉันไปผ่าตามาเจ้าคะ ไปผ่าตาที่ศูนย์อุดร พอไปเห็นที่หลวงพ่
ทำเอาไว้ก็รู้สึกปีติ แต่ที่นี้สำหรับตัวเองนี่ก็เห็นแต่ทุกชั้นเจ้าคะ เห็นทุกชั้นของทุก ๆ คน
ที่ไป ที่ดวงตาของหลวงพ่อนะเจ้าคะ ก็นึกถึงหลวงพ่ที่ว่า ความเมตตาของหลวงพ่อนี้ไม่
มีที่สิ้นสุดและทั่วโลกไปหมดนะเจ้าคะ

หลวงตา ถูกต้องแล้ว ก็อย่างนั้นแหละ นี่ละเข้าไปโรงพยาบาลเมื่ออาทิตย์
หนึ่ง พอเข้าไปนั้นก็เอาอีก เข้าไปที่ไรต้องทุกที แยกมาจนหลังโค้งหรือหลังแอ่นก็ไม่
ทราบแหละ มันหนัก พอไปวันนั้นก็เอาแล้ว ไม่ว่าจะไหนโรงพยาบาลนะเหมือน ๆ กัน
โรงพยาบาลใหญ่เท่าไรยิ่งรู้มใหญ่เลย ห้องนั้นมาห้องนี้มา เราก็ไปห้องตาเราก่อน เขา
ทราบไหมว่าเราเป็นลูกศิษย์ของหลวงตาบัว เขาทราบหรือเปล่านั้น

โยม ทราบเจ้าคะ

หลวงตา ทราบหรือ ถ้าเขาไม่ทราบอีกเราก็ขึ้นหนักขึ้นอีกซิ บอกว่าข้าเป็น
ลูกศิษย์ของหลวงตาบัว ยังไม่ยอมเชื่อหรือ ข้าเป็นอาจารย์ของหลวงตาบัว ให้ตามันลูก

วาวเลย คราวนี้นั่นละที่ตื่นเข้าใจใหม่ ก็บอกว่าลูกศิษย์หลวงตาบัวมันยังไม่ยอมฟัง ก็ยังไม่เชื่อหรือถ้าไม่เชื่อจริง ๆ ข้านี้เป็นอาจารย์ของหลวงตาบัว มันจะลุกวาวเลยตา เข้าใจใหม่ หาที่มันตื่นละซิ นี้ ๖-๗ วันนี้ไป พอไปถึงก็รู้มาเลย เราไปดูเครื่องมือตา คือเขาสั่งมาน้ำมันล้านกว่า เราเข้าไปดู พอไปดูแล้วก็รู้มา ก็เอาอีกแล้วที่นี้ เอกซเรย์คอมพิวเตอร์ เอกซเรย์อันหนึ่งอยู่ทางโน้น ทางหนึ่งอยู่ทางนี้มีความจำเป็นเท่ากัน

ที่นี้เวลาจำเป็นจริง ๆ ก็โยกย้ายเอกซเรย์คอมพิวเตอร์นั้นมาสู่ทางนี้ เสียค่าขนย้ายตั้งเป็นแสน ๆ เขาว่าอย่างนั้น เราก็พิจารณาตามเหตุตามผล แล้วทางนี้มีอะไร เราถาม ทางโน้นมีอะไรเขาก็ชี้แจงให้ทราบ น้ำหนักเท่ากัน เอ้า ถ้าอย่างนั้นเอาเสียเลยไม่ต้องโยกย้ายเราสั่งให้ใหม่เลย เท่าไรละเอกซเรย์เครื่องนี้ ว่าสามล้านกว่า เอาเลยเลยสั่งเลย นี่กำลังสั่งเวลานี้ กับอีกอันหนึ่งอยู่ข้าง ๆ กันนั้น อันนั้นจะก็แสนไม่ทราบเอามันทั้งหมดเลย

เรียกว่าเอาแบบที่เขาพูดนิทาน เอานิทานมาประกอบนะ คือ แจ็กได้เสียไทย ครั้นถึงเวลาแล้วเมียไทยเขาทำบุญให้ทาน แจ็กก็ไม่รู้ภาษาไป ไปนิมนต์พระมาฉัน จังหันที่บ้านนี้หน่อยวันพรุ่งนี้ อยากทำบุญว่าจ้าง บอกผิวว่า เวลาไปก็อย่าแต่งตัวรุ่ม ๆ ร่าม ๆ คือแจ็กมันใส่กางเกงขาก๊วยหรืออะไร อย่าไปรุ่ม ๆ ร่าม ๆ นึกนะ เวลาไปก็รัดทางโน้นทางนี้ให้ดี แล้วไปนิมนต์ท่านมา เขาก็ฟังเฉยละแจ็กเข้าใจใหม่

ถ้าหากว่าอะไรที่เขาไม่รู้เรื่องเขาจะตรงไปตรงมา เหมือนเชื่อที่สุตนะ แต่อันไหนที่รู้แล้วไม่มีใครเก่งยิ่งกว่าแจ็กเรื่องความฉลาด เข้าใจใหม่ ที่นี้พอไปถึงปุ๊บปั๊บกราบปลก ๆ มาอะไรละเด้าแก่ ไม่พูดอะไรเฉยนะ ก็ล้วงเอาเทียน เอาเทียนว่าจ้าง คือเอาเทียนให้พระ แล้วอะไรละ เฉยปั๊บปั๊บมากกราบปลก ๆ กลับ พอลงไปบันไดแล้วก็หันหน้ามา วันพรุ่งนี้ไปฉันข้าวบ้านอ้วนนะ เขาก็ลงมา พอไปถึงบ้านเมียถาม นี่ไปนิมนต์พระแล้วหรือไปนิมนต์แล้วว่าจ้าง เขาก็อึ้งล่อ เอาแม่มั่นหมดวัดเลย นี่เอาจุดนี้เข้าใจใหม่ เอาแม่มั่นหมดวัดเลย หมดท่าเลย ที่นี้เข้ากันได้ใหม่กับนิทานตะกั้งนี้ พูดเรื่องอะไร เอาแม่มั่นหมดวัด

โยม เอกซเรย์คอมพิวเตอร์ สามล้านครับ

หลวงตา อันนี้ก็เลยเอาแม่มั่นหมด นี่ละที่เขาว่าหลวงตาพูดชอบตลก มันก็มีแง่ให้ตลกมันจะไม่ตลกยังงี้ มันไปเกี่ยวโยงกันอยู่ที่นี่ ก็ลากมาทั้งหมดเลย ทั้งโคตรทั้งแซ่เอามาหมดเลย

โยม กราบเรียนต่อหน้าเจ้าคะ ดิฉันไปที่โรงพยาบาล ก็เห็นแต่คนทุพสุธา
นะเจ้าคะ

หลวงตา โธ้อย.เห็นคนทุกข์เราเห็นมานานแล้ว อยากปลงธรรมสังเวช ก้าวเข้าสู่โรงพยาบาล ยัวะยัย ๆ ๆ ทุกอย่าง ป่าช้าผีดิบ ผีตายอยู่นั้นหมด เตียงแต่ละเตียง เตียงคนเป็นคนตายมันอยู่ด้วยกัน คนนี้รักษาหายแล้วไปบ้าน คนนี้รักษาไม่หายตายอยู่บนเตียง ๆ จึงเรียกว่าป่าช้าอยู่ในที่นั่น เอ้า ที่นี้ให้มีญาณละชิ ไปนอนดูซิโรงพยาบาลนั้น กลางคืนมาจับแข่งจับขาตึงนั้นตึงนี้ พวกนั้นตายอยู่ในนั้น พวกไปก็มี พวกไม่ไป ป่วนเปี้ยนอนอยู่นั้นก็มี มันน้อยเมื่อไร ถ้าหากพุตธรรมะกับพวกนี้เขาจะหาว่าบ้าอีก นี่ชิมันลำบาก เข้าใจเธอ จิตวิญญาณตัวที่สัมภเวสี ยุงอยู่เรื่องการเกิดการตายของตัวเอง หากพบหาชาติ เวลามีคนเจ็บไข้ได้ป่วยไปนั้นก็มากวน กวนขอความช่วยเหลือไม่ใช่กวนอะไรนะ เขาไม่ตั้งมากวนมาหย่าทำลายเราอะไรแหละ เขามาขอความช่วยเหลือ แต่คนนี้ก็ไปบ้าไป โธ้อย.เมื่อคืนนี้ผีหลอก ไม้รู้ว่าเขามาขอความช่วยเหลือ ไม้พวกบ้ามันเป็นชั้น ๆ อย่างนั้นนะ เอาละอย่าให้พุตมาก พุดไปเท่าไรมันยิ่งกระจายเข้าใจไหม เท่า นั้นแหละ

โยม พอไปผ่าเสร็จแล้ว เขาก็นำมาไว้ที่เตียง ก็ภาวนาถึงหลวงพ่อ พอเขาฉีดยาเสร็จแล้วยาซากก็เสื่อมคลายไป ก็เกิดปวดตา ตีฉันก็นึกว่าเรามานี่ เราทุกข์อะไร ก็นึกว่าทุกข์ที่ตา เอ้า ทุกข์ที่ตาก็ช่างเถอะ พอทุกข์ที่ตาเจ็บแล้วมันก็มาจับไข่อีก เจ้าคะ ปวดตา ปวดศีรษะแล้วก็มาจับไข่อีก จับไข่อีกภาวนาไปเรื่อย ๆ จะเป็นยังไงก็เป็นไป เพราะเราอยู่ที่โรงพยาบาลนี้แล้ว มันจะเป็นยังไงก็เป็นไป ไม้ได้นึกอะไร ก็ภาวนาไปเรื่อย ๆ ภาวนาดี ๆ เข้า การภาวนาหายไปนะเจ้าคะ พอหายไปที่ไม่ได้odial มันเหมือนกับสะดุดเจ้าคะ แล้วก็หมุน พอหมุนแล้วก็ดับเงียบไปเฉย ๆ ก็ไปเห็นแสงสว่างขึ้นมา รู้สึกตัว เอ้.นี่เราอยู่ที่ไหน เราเป็นอะไรเราอยู่ที่ไหน พอดูไปอีกทีก็เป็นแสงมาอีกแสงหนึ่ง เป็นแสงที่แพรวพราวสวยมาก ก็มองอยู่อย่างนั้น แล้วเรามาอยู่ที่ไหนเราเป็นอะไร ไม้ได้เป็นอะไรเลยนะเจ้าคะ เพราะดูแล้วโล่งหมดเลยเจ้าคะ ที่อยู่ไม่ใช่อยู่ที่โรงพยาบาลนะเจ้าคะ โล่งไปหมดเลยแสงนี้วาวสวยมากเจ้าคะ แพรวพราวเชียวเจ้าคะ

สักประเดี๋ยวนึงก็ลุกขึ้นมาอีก ก็เห็นคนเดินมา ๒ คน เขาจะมาเคาะประตูห้อง ตีฉันอยู่นะเจ้าคะ ก็จริง ๆ เดียวก็มาเคาะจริง ๆ เป็นหอม เขามาถามว่าหนาวไหม ก็ไม่ได้ตอบว่าอะไร เพราะจิตอันนี้ยังดูที่แสงสว่างอันนั้นอยู่ ก็เฉย ๆ เขาก็ถาม เดียวจะเอายามาให้ แต่เขาก็ยังไม่ได้จับตัว แต่จิตนี้ยังเห็นแสงสว่างอันนั้นอยู่ เขาก็มาจับตัวว่าเดี๋ยวนานยาหน่อย จะได้หายปวดหายไข้ เขาว่าอย่างนั้นก็ไม่ได้ว่าอะไร เขาก็ประคองตัวขึ้นมา พอทานยาไป ก็นึกในใจว่าเราไม่ควรจะทานยา เพื่อเราจะได้เห็นในสิ่งอันนี้เจ้าคะ

หลวงตา เราทานหรือไม่ทานเมื่อเขาให้แล้ว

โยม ทานเจ้าคะ เขาบอกว่าจะได้หายปวดหายไข้ ก็เลยทานไป เขาไม่ให้กระดิก ๘ ชั่วโมง ไม่กระดิกก็รู้สึกมันเมื่อยไปหมดทั้งตัว มันก็เจ็บไปเฉย ๆ ก็เห็นแสงสว่างอันนี้ที่จะได้กราบเรียนหลวงพ่อ

หลวงตา เออะ มีเท่านั้นหรือ เออสรุป นิสัยของคุณ มักจะได้พูดตรง ๆ เลย ได้ข้อดีของดีเวลาจนตรอกจนมุม ถ้าธรรมดาไม่ค่อยได้ ถ้าเวลาจะตายจริง ๆ แล้ว นั่นละได้ตอนนั้น มันมีนิสัยต่างกันคนเรา นี่มาพูดให้ฟังที่ไรแบบสลับสไลไปแล้ว ค่อยได้ของแปลกประหลาดขึ้นมา ๆ เรื่อย ๆ อย่างนี้

ท่านวันชัยก็คล้ายกัน ลูกกับแม่คล้ายกัน ท่านวันชัยก็เล่าให้ฟังถึงเรื่องจะได้ของแปลกประหลาด ตอนถ่ายท้องอะไร ๆ คล้ายกันอย่างนี้ละ ทีนี้เมื่อมันเป็นอย่างนั้นแล้ว มันมักจะไปแถวนั้น ใครจะทุกข์ลำบากขนาดไหนเมื่อของดีพิเศษอยู่ปากทุกชั้นนั้น มันก็ต้องไปของมันจนได้ มันเดินไปได้ บางคนก็ไปเรียบ ๆ บางคนต้องเกิดอุปสรรคเสียก่อนแล้วได้เหตุผลโลก ได้ธรรมะอันสำคัญอย่างนี้ขึ้นมาจากอุปสรรค ต่างกันอย่างนี้นะ เออะนะ

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.com